

**УСТАНОВЯВАНЕ, КОРИГИРАНЕ И
ОПОВЕСТЯВАНЕ НА СЧЕТОВОДНИ ГРЕШКИ
ПРИ ИЗГОТВЯНЕТО И ПРЕДСТАВЯНЕТО НА
ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ С ОБЩО
ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ ПО РЕДА НА МСФО/МСС
И НСС**

Атанас Стоянов

*Докторант към катедра
„Счетоводство и одит“, ВУЗФ*

Умният човек се учи от грешките си,
а мъдрият – от грешките на другите !

Брандън Мъл

Ключови думи:	Резюме
<p>Концептуална рамка за финансово отчитане</p> <p>Общи разпоредби</p> <p>Грешки</p> <p>Приблизителни счетоводни оценки</p> <p>ГФО</p> <p>МСФО/МСС</p> <p>НСС</p>	<p><i>Целта на статията е да прецизира и обобщи теоретичните постановки относно счетоводните грешки, като по този начин помогне както на практикуващите, така и на обучаващите се в сферата на счетоводството и одита да разберат как по-лесно да установяват и коригират допуснати през предходни отчетни периоди грешки. В детайли се изясняват същността и типологията на счетоводните грешки. Обърнато е особено внимание на разграничаването между промените в приблизителните счетоводни оценки и корекциите на грешки чрез обстойното изброяване на случаите, в които се извършват приблизителни счетоводни оценки. Разгледани са установените подходи за коригиране на допуснати грешки при изготвянето и представянето на финансови отчети с общо предназначение по реда на двете приложими в България счетоводни бази – МСФО/МСС и НСС. Чрез работни примери бива илюстрирана тяхната практическа приложимост.</i></p>

Въведение

В глава втора от своите общо 8 на брой глави Концептуалната рамка за финансово отчитане (издадена на 29 март 2018 г. от Съвета по международни счетоводни стандарти), наричана по-нататък Концептуалната рамка, постановява, че за да бъде окачествена като полезна информацията, съдържаща се във финансовите отчети, то тя

следва да притежава следните две фундаментални качествени характеристики: уместност и достоверност.

Уместна е тази финансова информация, която е в състояние да повлияе както на реалните, така и на потенциалните потребители на финансовите отчети при вземането на икономически решения. Тя предоставя възможността за потвърждаване или отхвърляне на оценки относно минали и настоящи събития и за прогнозиране на бъдещи такива. Между уместността и съществеността на информацията съществува значителна правопрпорционална зависимост. Информацията е съществена, ако пропускането ѝ или неправилното ѝ тълкуване може да повлияе на решенията, които потребителите взимат въз основа на оповестената във финансовите отчети информация.

Достоверното представяне на информация изисква тя да бъде пълна, неутрална и да не съдържа грешки. За да бъде неутрална, информацията не трябва да бъде в интерес на някоя от заинтересованите страни и в ущърб на всички останали. Достоверността обаче не предполага абсолютна липса на счетоводни грешки. Това е така, тъй като определени елементи от годишния финансов отчет трябва да бъдат оценени чрез прилагането на инструментариума на приблизителната оценка. В Концептуалната рамка изрично е дефинирано, че *пълнотата включва цялата информация, необходима на потребителя да разбере явлението, което се представя, включително всички необходими описания и обяснения.*

В общите разпоредби към Националните счетоводни стандарти понятието уместност се запазва, докато еквивалентното наименование на термина достоверност е надеждност. Като надеждна се определя *информацията във финансовите отчети, която не съдържа съществени грешки и пристрастност и представя достоверно финансовото състояние, резултатите от дейността и паричните потоци на предприятието.*¹

Целта на статията е да прецизира и обобщи теоретичните постановки относно счетоводните грешки, като по този начин помогне както на практикуващите, така и на обучаващите се в сферата на счетоводството и одита да разберат как по-лесно да установяват и коригират допуснати през предходни отчетни периоди грешки. В детайли се изясняват същността и типологията на счетоводните грешки. Обърнато е особено внимание на разграничаването между промените в приблизителните счетоводни оценки и корекциите на грешки чрез обстойното изброяване на случаите, в които се извършват приблизителни счетоводни оценки. Разгледани са установените подходи за коригиране на допуснати грешки при изготвянето и представянето на финансови отчети с общо предназначение по реда на двете приложими в България счетоводни

---

¹ Национални счетоводни стандарти – Общи разпоредби, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., изм., ДВ, бр. 86 от 26 октомври 2007 г., изм., ДВ, бр. 3 от 12 януари 2016 г.

бази – МСФО/МСС и НСС. Чрез работни примери бива илюстрирана тяхната практическа приложимост.

1. Същност и типология на счетоводните грешки

Определението, дадено за грешка в том 3 на Речник на българския език, е „*несъответствие с действителното, реалното положение, с реалната действителност, с истината.*“

Грешките включват ефектите от математически грешки, грешки при прилагането на счетоводни принципи или злоупотреба с факти, съществували към момента на изготвяне на финансовия отчет. Грешки възникват и в случаите, когато транзакциите са записани неправилно или изобщо не са записани. След като бъдат установени, грешките задължително следва да бъдат коригирани.

Част от грешките в счетоводството лесно се установяват при изготвянето на оборотна ведомост. *Оборотната ведомост* се определя като средство за обобщаване и проверка на данните в счетоводните сметки и на взаимната връзка между тях в процеса на прилагане на способа на двойното записване в системата на счетоводните сметки за определен отчетен период от дейността на предприятието. Чрез оборотните ведомости се обобщават *всички счетоводни данни от текущото счетоводно отчитане* – за началните салда, дебитните и кредитните обороти и крайните салда по счетоводните сметки. Равняването ѝ обаче не гарантира липсата на каквито и да било грешки. Тя служи като доказателство за наличието на аритметична точност по счетоводните сметки, тъй като в основата ѝ е залегнал стойностно-тъждественият дуализъм в счетоводството. Към групата на грешките, които оборотната ведомост *няма как да идентифицира*, спадат:

- неосчетоводените транзакции;
- двойно осчетоводените транзакции;
- използването на неправилни сметки в хода на счетоводното отчитане;
- наличието на взаимно компенсиращи се грешки.

Според своята същност грешките в счетоводството се разграничават на:

- взаимно компенсиращи се грешки;
- грешки, резултат от разместване на две от цифрите, съставлящи дадено число;
- грешки при прилагането на счетоводни принципи;
- използване на грешни сметки при осчетоводяване на дадена транзакция;
- грешки, породени от пропуск при осчетоводяването на транзакции.

Взаимно компенсиращи се са тези грешки, които по случайност са равни по размер и противоположни една на друга. Например разходи за външни услуги в размер на 12 822 лв. биват записани като 12 282 лв., а в същото време приход от продажба на услуги, възлизащ на сумата от 6 391 лв., бива погрешно остойностен чрез записването му като 6 931 лв.

Грешките, резултат от разместване на две от цифрите, съставлящи дадено число – са в сила както за съседни цифри (например числото 8 643 бива записано като 6 843), така и за несъседни (вместо числото 8 643 бива записано 4 683). Ако неравняването в оборотната ведомост е следствие от една или повече грешки от този тип, то разликата между дебитните и кредитните обороти при делене на 9 винаги дава цяло число ($8\ 643 - 6\ 843 = 1\ 800/9 = \underline{200}$; $8\ 643 - 4\ 683 = 3\ 960/9 = \underline{440}$). Не всички разлики от този тип обаче са резултат от разместване на две от цифрите, съставлящи дадено число.

Ето и доказателството, което ще извършим с помощта на научния метод *индукция*, в частност метода на *математическата индукция*:

I) за съседни цифри

За да докажем, че изведената зависимост е в сила за съседни цифри, представяме двете произволно избрани двуцифрени числа 34 и 43 като сбор от единици и десетици по следния начин:

$$10a + b, \text{ където: } a=3, b=4 \quad (10 \cdot 3 + 4 = 34)$$

$$10b + a, \text{ където: } a=3, b=4 \quad (10 \cdot 4 + 3 = 43)$$

$$(10a + b) - (10b + a) = 10a + b - 10b - a = 9a - 9b = 9(a - b) \blacksquare \rightarrow$$

изведената зависимост е в сила за съседни цифри, съставлящи произволно избрано число.

II) за несъседни цифри

За да докажем, че изведената зависимост е в сила и за несъседни цифри, представяме двете произволно избрани трицифрени числа 345 и 543 като сбор от единици, десетици и стотици по следния начин:

$$100a + 10b + c, \text{ където: } a=3, b=4, c=5 \quad (100 \cdot 3 + 10 \cdot 4 + 5 = 345)$$

$$100c + 10b + a, \text{ където: } a=3, b=4, c=5 \quad (100 \cdot 5 + 10 \cdot 4 + 3 = 543)$$

$$(100a + 10b + c) - (100c + 10b + a) = 100a + 10b + c - 100c - 10b - a = 99a - 99c = 99(a - c) \blacksquare \rightarrow$$

изведената зависимост е в сила и за несъседни цифри, съставлящи произволно избрано число.

Грешки при прилагане на основни счетоводни принципи се проявяват в случаите, когато счетоводен запис нарушава установени чрез конкретен счетоводен принцип „правила“. Типичен пример за подобен тип грешка е неправилното капитализиране на извършени през текущия отчетен период разходи.

Грешки, породени от пропуск при осчетоводяването на трансакции, са налице, когато: или дадена трансакция не бъде осчетоводена изобщо, или когато бъде нарушена дуалността при счетоводното отразяване на стопанските операции.

Счетоводството не е точна наука, което от своя страна налага необходимостта от професионална преценка (приблизителна оценка) при прилагането на присъщите за него фундаментални концепции, ръководни принципи и елементи на съдържание в зависимост от конкретните условия и обстоятелства. Приблизителните счетоводни оценки се приемат за точни оценки в случаите, когато на потребителите на финансовите отчети се предоставя достатъчно информация както в качествено, така и в количествено отношение относно използваните входящи данни при детерминирането им и наличните ограничителни условия, неминуемо съпътстващи процеса на оценяване. Корекциите на грешки трябва да се разграничават от промените в приблизителните счетоводни оценки. Тъй като както на теория, така и на практика счетоводни грешки могат да бъдат допуснати във всеки един от елементите на финансовия отчет, считаме за далеч по-рационално и далновидно да изброим случаите, в които се изисква извършване на професионална преценка.

Приблизителни счетоводни оценки се извършват при определянето на:

- проблемните и несъбираемите („лошите“) вземания;
- негодността на материалните запаси;
- непредвидените разходи при съдебни искиове;
- възникналата търговска репутация или печалба от изгодна покупка;
- разходите за отстраняване на бъдещи дефекти в рамките на продуктовата гаранция;
- остатъчната стойност на конкретен актив, влияеща върху размера на разходите за амортизация;
- възстановимата стойност на конкретен актив или група активи при извършването на тест за обезценка;
- полезния живот на амортизируемите активи, влияещ отново върху размера на разходите за амортизация;
- разходите и наказателните лихви за възстановяване на незаконно нанесени щети на околната среда;
- плащанията на базата на акции, при които предприятието придобива или получава стоки и/или услуги;
- пенсионните пасиви, изчислени с помощта на актюерски оценки, базирани на предположения и допускания;

- разходите за демонтаж, преместване и възстановяване на обекта, на който е разположен конкретен актив или група от активи;
- разходите за възстановяване на наети по лизинг активи до състоянието, изискуемо съгласно условията и реда, посочени в конкретните лизингови договори;
- разходите за реструктуриране, променящи съществено обхвата и/или начина на осъществяване на дейността от конкретното предприятие или група от предприятия;
- извършените до момента разходи и реализираните приходи, свързани с договори за строителство, чрез отнасянето им към етапа на завършеност на договорната дейност към края на отчетния период;
- специфичните видове резерви, каквито са например резервът по финансови активи, оценявани по справедлива стойност в друг всеобхватен доход, и техническите резерви по застрахователните договори;
- релевантното прилагане на модела на справедлива стойност при определянето на стойността на придобити активи и поети пасиви, особено по отношение на ниво 3 от йерархията на справедливите стойности, в т.ч. и трансфери от/към ниво 3;
- предвижданата сума на възнаграждението, на което предприятието очаква да има право в замяна на прехвърлянето на обещаните стоки и/или услуги на клиенти съгласно условията по индивидуалните договори с изключение на сумите, събрани от името на трети страни, при прилагането на единния 5-степенен модел, установен в МСФО 15 *Приходи от договори с клиенти*;
- Определяне на очаквани кредитни загуби (ECL) при МСФО 9 *Финансови инструменти*.

Без значение колко внимателно биват извършвани приблизителните счетоводни оценки, поради това че чрез тях се осъществява прогнозиране на бъдещи събития, не са рядкост случаите, в които те се оказват грешни. Наличието на нова информация и натрупана професионална експертиза респективно налага тяхното преразглеждане, а отгук и промяна, в случаите, когато това е необходимо. Следва изрично да подчертаем, че в случаите, когато извършена приблизителна счетоводна оценка се основава на погрешна информация и/или изчисления, или бъде извършена по недобросъвестен начин, то преразглеждането на тази оценка би представлявало коригиране на грешка, а не промяна в счетоводната оценка.

За разлика от счетоводните грешки, които се признават ретроспективно, ефектите от промените в счетоводните приблизителни оценки се признават перспективно, т.е. в текущия и

бъдещите периоди. От съществено значение е прецизното анализиране на конкретния случай и правилното му класифициране предвид диаметрално противоположното третиране на промените в приблизителните счетоводни оценки и счетоводните грешки.

2. Коригиране и оповестяване на установените грешки в зависимост от възприетата счетоводна база за изготвяне и представяне на финансови отчети с общо предназначение за съответния период

Както вече стана ясно, веднага след като бъдат установени, грешките трябва да бъдат коригирани. В зависимост от конкретната ситуация в счетоводната теория и практика съществуват два подхода за коригиране на установените грешки:

- а) *ретроспективен подход*, при който финансовите отчети, издадени през предходни години, се преразглеждат и коригират. По този начин се постига съпоставимост между текущо изготвения и вече представените финансови отчети, тъй като всичките се изготвят въз основа на една и съща база;
- б) *перспективен подход* – за разлика от ретроспективния, при него не се извършва преразглеждане и корекция на финансовите отчети от предходни години, респективно на неразпределената печалба. Вместо това корекцията се отразява в текущия финансов отчет и в тези за бъдещи периоди в случаите, когато засяга и тях. Което ще рече, че ако дадена счетоводна грешка бъде извършена и установена в рамките на текущия отчетен период, неправилният счетоводен запис следва да бъде сторниран и да бъде коригиран с подходящ такъв.

2.1. При възприета счетоводна база за изготвяне и представяне на финансови отчети с общо предназначение по реда на МСФО/МСС

В Международните стандарти за финансово отчитане/ Международните счетоводни стандарти понятието грешки е ограничено до грешки от минал период. Дефиницията, дадена за тях в параграф 5 от МСС 8 *Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки*, е „пропуски или неточно представяне на финансовите отчети на предприятието за един или повече минали периоди, произтичащи от неизползване или неправилно използване на надеждна информация, която а) е била налична към момента, в който финансовите отчети за тези периоди са били утвърдени за публикуване; и б) е могла, при полагането на разумни усилия, да бъде получена и взета предвид при изготвянето и представянето на тези финансови отчети.“ В принципните постановки на приложимия международен счетоводен

стандарт е установен *един-единствен подход* за коригиране на допуснати съществени грешки от минал период (спазвайки изискванията на параграфи 41 – 42 от стандарта) – *ретроспективният*.

Прилагането на установения подход изисква всяка корекция, вследствие на отстраняване на съществена грешка, която е свързана с предходни периоди, да се отчита чрез: *преизчисляване на сравнителните суми за представения(те) предходен(ни) период(и), в който(ито) е възникнала грешка или, в случай че грешката е възникнала преди най-ранно представения предходен период, преизчисляване на началното салдо на активите, пасивите и капитала за най-ранно представения период.*²

Въпросът за ограниченията при преизчисляването с обратна сила се третира в параграфи 43 – 48 от приложимия стандарт. Съгласно параграф 44, *когато е практически неприложимо да се определят специфичните за периода ефекти от дадена грешка върху сравнителната информация за един или повече от представените предходни периоди, предприятието преизчислява началното салдо на активите, пасивите и капитала за най-ранния период, за който е практически приложимо да се направи преизчисление с обратна сила.*³

В допълнение към това дружеството следва да оповести към своя финансов отчет и следната информация:⁴

- естеството на грешката от предходен период;
- за всеки представен предходен период, доколкото е практически приложимо, сумата на корекцията;
- сумата на корекцията в началото на най-ранния представен предходен период;
- в случай че преизчисляването с обратна сила е практически неприложимо за определен предходен период, следва да се оповестят обстоятелствата, които са довели до съществуването на това условие, и да се опишат начинът и датата, на която грешката е била коригирана.

2.2. При възприета счетоводна база за изготвяне и представяне на финансови отчети с общо предназначение по реда на НСС

В Националните счетоводни стандарти вместо понятието грешки се използва терминът фундаментални грешки. Дефиницията, дадена

---

² Международен счетоводен стандарт 8 *Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки*, Регламент (ЕС) 2019/2075 на Комисията от 29 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета с последна актуализация.

³ Пак там.

⁴ Пак там.

за тях в параграф 2 от СС 8 – Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, е „грешки, които са от такова значение, че финансовият отчет за един или повече предходни периоди вече не може да се счита за достоверен към датата на неговото публикуване“. В принципните постановки на приложимия стандарт са установени 2 подхода за коригиране на допуснати фундаментални счетоводни грешки (спазвайки изискванията на параграфи 7.1.1 – 7.2.3 от стандарта) – препоръчителен и допустим алтернативен.

Прилагането на препоръчителния подход изисква всяка корекция, вследствие на отстраняване на фундаментална грешка, която е свързана с предходни периоди, да се отчита за сметка на финансовия резултат от минали години. В случаите, когато намалението на неразпределената печалба превишава размера на формираното салдо по сметка „Неразпределена печалба от минали години“, разликата се отчита като „Непокрита загуба от минали години“. С цел запазване на качествена характеристика съпоставимост, присъща на финансово-счетоводната информация, подходът изисква информацията от представените предходни периоди да бъде коригирана така, все едно установената грешка никога не е била допускана. В допълнение към това дружеството следва да оповести към своя финансов отчет и следната информация:⁵

- естеството на фундаменталната грешка;
- размера на корекцията (преизчислението) по позиции за текущия период и за предходния период;
- размера на корекцията (преизчислението) по позиции, свързани с периоди, предходни на предходния период;
- факта, че сравнителната информация е била преизчислена.

Ако в своята счетоводна политика отчитащото се предприятие е възприело да отстранява установените фундаментални грешки по реда на допустимия алтернативен подход, то грешката се коригира с помощта на приходно-разходния способ. За тази цел ефектът от корекцията на грешка, свързана с предходни периоди, следва да бъде включен в текущия финансов резултат, т.е. същата следва да бъде призната в отчета за приходи и разходи като други приходи, респективно други разходи. След като дружеството е отразило ефекта от допуснатата фундаментална счетоводна грешка, то съгласно изискванията на допустимия алтернативен подход отчитащото се предприятие следва в допълнение към своя финансов отчет да изготви и проформа отчет за приходите и разходите, счетоводен баланс, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал, които представляват неразделна част от приложението към годишния

---

⁵ Счетоводен стандарт 8 – Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., изм. и доп., ДВ, бр. 86 от 26 октомври 2007 г.

финансов отчет. В така изготвения проформа финансов отчет коригираните позиции следва да се посочат в текущия и в сравнимия период, така че все едно фундаменталната счетоводна грешка никога не е била допускана. В допълнение към това отчитащото се предприятие следва да оповести в приложението към своя годишен финансов отчет и следната информация:⁶

- факта, че е изготвен проформа отчет;
- стойностния размер на фундаменталната грешка, който е повлиял върху печалбата или загубата от текущ период;
- размера на корекцията за всеки период, за който е представена информация във финансовия отчет.

Правото да избере кой точно от двата подхода за коригиране на установени грешки да прилага има всяко едно предприятие. Задължително обаче трябва да го възприеме и заложи в своята счетоводна политика, спазвайки фундаменталния принцип за запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период. Този счетоводен принцип е свързан с качествената характеристика съпоставимост на информацията, представена във финансовия отчет.

Приликите и разликите по отношение на приложимите подходи за коригиране на установени счетоводни грешки при изготвянето и представянето на финансови отчети с общо предназначение по реда на МСФО/МСС и НСС са обобщени в таблица 1.

	Избрана счетоводна база МСФО/МСС	Избрана счетоводна база НСС
Понятийно-терминологичен апарат	грешки от минал период	фундаментални грешки
Установени подходи за отстраняване на допуснати грешки	- ретроспективен подход	- препоръчителен (ретроспективен) подход - допустим алтернативен подход

Таблица 1.

Пример 1: По време на изготвянето на годишния финансов отчет за 2019 г. в дружество „Алфа“ е установено, че в резултат на счетоводна грешка стоково-материалните запаси в публикувания за финансовата 2018 г. отчет са завишени със сумата от 260 000 лв. В своята счетоводна политика предприятието е възприело и заложило да

⁶ Пак там.

отстранява установените грешки по реда на *препоръчителния* подход. Формираното салдо по сметка „Неразпределена печалба от минали години“ възлиза в размер на 220 000 лв.

Тъй като стойностният размер на установената грешка превишава размера на формираното салдо по сметка „Неразпределена печалба от минали години“, то разликата ще бъде отчетена по сметка „Непокрита загуба от минали години“. С цел коригиране на допуснатата в своите счетоводни регистри за календарната 2018 г. грешка отчитащото се предприятие прави следното счетоводно записване:

Д/т с/ка Неразпределена печалба от минали години	220 000
Д/т с/ка Непокрита загуба от минали години	40 000
К/т с/ка Материали	260 000

Пример 2: По време на изготвянето на годишния финансов отчет за 2019 г. в дружество „Алфа“ е установено, че в резултат на счетоводна грешка стоково-материалните запаси в публикувания за финансовата 2018 г. отчет са завишени със сумата от 260 000 лв. В своята счетоводна политика предприятието е възприело и заложило да отстранява установените грешки по реда на *допустимия алтернативен* подход.

С цел коригиране на допуснатата в своите счетоводни регистри за календарната 2018 г. грешка отчитащото се предприятие прави следното счетоводно записване:

Д/т с/ка Други разходи	260 000
К/т с/ка Материали	260 000

За приключване на отразения разход в кореспонденция със сметката за текущия финансов резултат се съставя счетоводната статия:

Д/т с/ка Печалба и загуба от текущата година	260 000
К/т с/ка Други разходи	260 000

Заклучение

Нито един бизнес, независимо от неговото естество и размери, не е застрахован от допускане на грешки. В процеса на счетоводно приключване е възможно да бъдат открити грешки, допуснати както през текущата финансова година, така и през минали отчетни периоди. Когато дадена счетоводна грешка бъде извършена и установена в рамките на текущия отчетен период, неправилният счетоводен запис следва да бъде сторниран и да бъде коригиран с подходящ такъв. В принципните постановки на приложимия в България СС 8 – Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика са установени два подхода за коригиране на допуснати грешки при изготвянето и представянето на финансови отчети с общо предназначение –

препоръчителен и допустим алтернативен, докато относно корекцията на грешки МСС 8 *Счетоводни политики, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки* е възприел един-единствен подход, който съответства на препоръчителния, а именно корекцията да бъде за сметка на неразпределената печалба.

Библиографска справка:

1. Закон за счетоводството, публ., ДВ, бр. 95 от 8 декември 2015 г., посл. изм. и доп., ДВ, бр. 18 от 28 февруари 2020 г.

2. Международен счетоводен стандарт 8 "Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки", Регламент (ЕС) 2019/2075 на Комисията от 29 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета с последна актуализация.

3. Миланова, Е., Н. Орешаров. Счетоводна политика и финансови отчети на предприятието, УИ Стопанство, София, 2015.

4. Национални счетоводни стандарти – Общи разпоредби, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., изм., ДВ, бр. 86 от 26 октомври 2007 г., изм., ДВ, бр. 3 от 12 януари 2016 г.

5. Речник на българския език, том 3, Емас, София, 2006.

6. Счетоводен стандарт 8 – Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика, обн., ДВ, бр. 30 от 7 април 2005 г., изм. и доп., ДВ, бр. 86 от 26 октомври 2007 г.

7. Abrams, J. *Quantitative Business Valuation: A Mathematical Approach for Today's Professionals*, Wiley, 2nd edition, 2010.

8. *Accounting*, The Institute of Chartered Accountants in England and Wales, 2020.

9. Alibhai, S. and group of authors on the project, *Interpretation and Application of IFRS Standards*, Wiley, 2018.

10. *Conceptual Framework for Financial Reporting*, IASB, March 2018.

11. *Financial Accounting and Reporting – IFRS*, The Institute of Chartered Accountants in England and Wales, 2020.

12. Fischer, P., W. Taylor, R. Cheng. *Advanced Accounting*, Cengage Learning, 12th edition, 2016.

13. Weert, Fr. *Bank and insurance capital management*, Wiley Finance, 2011.

**DETERMINATION, CORRECTION AND DISCLOSURE OF ACCOUNTING
ERRORS IN THE PREPARATION AND PRESENTATION OF GENERAL
PURPOSE FINANCIAL STATEMENTS IN ACCORDANCE WITH
IFRS/IAS AND NAS**

Atanas Stoyanov

PhD student

“Accounting and Auditing” Department, VUZF

Keywords:	Summary
<p><i>Conceptual Framework for Financial Reporting</i></p> <p><i>General conditions</i></p> <p><i>Accounting errors</i></p> <p><i>Accounting estimates</i></p> <p><i>AFS</i></p> <p><i>IFRS/IAS</i></p> <p><i>NAS</i></p>	<p><i>The aim of the study is to define precisely and summarize the theoretical treatments about accounting errors thus helping both practitioners and students within the sphere of accounting and audit to understand how to find out easily and correct prior period accounting errors. The nature and the typology of the accounting errors are explained in further detail. A special attention has been paid to the distinction between changes in accounting estimates and accounting errors correction through a detailed enumeration of the cases, in which accounting estimates are performed. The determined approaches for correction of the assumed mistakes in the preparation and presentation of general-purpose financial statements in accordance with the two applicable bases of accounting in Bulgaria – IFRS/IAS and NAS are considered. By means of particular examples their practical applicability has been illustrated.</i></p>